

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ

ਖੇਸਲਾ ਜੇ.ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਕਸਤੂਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1956 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ 6(ਪੀ) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ।

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V) - ਧਾਰਾ 37, 38, 39 ਅਤੇ 150 - ਅਦਾਲਤ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਸੰਪੱਤੀ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ - ਕੀ ਸਮਰੱਥ - "ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ" - ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 37 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 37 "ਅਦਾਲਤ ਜਿਸਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਰਥ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰੀਆ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸੰਗਰੂਰ, ਮਿਤੀ 3 ਫਰਵਰੀ 1956 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਕਾਹਨ ਚੰਦ ਕਾਲੜਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਦੂਸਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਸੁਨਾਮ, ਮਿਤੀ 15 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਡੀ.ਐਸ. ਨੇਹਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਦਲੀਪ ਚੰਦ ਗੁਪਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਖੇਸਲਾ, ਜੇ.-ਇਹ ਹੁਕਮ 1956 ਦੀਆਂ ਦੋ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 6(ਪੀ) ਅਤੇ 7(ਪੀ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਡੀਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਸਬ-ਜੱਜ, ਦੂਸਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦੋ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਹ ਡਿਕਰੀ 10 ਮਈ, 1948 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਜੇ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ

ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਗਰੂਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਹੁਣ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸੁਨਾਮ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸੁਨਾਮ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸੁਨਾਮ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਦੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸੁਨਾਮ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਧਾਰਾ 27, 38, 39 ਅਤੇ 150, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"ਧਾਰਾ 37 ਸ਼ਬਦ "ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ," ਜਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸ਼ਬਦ

, ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-

(ੳ) * * * *

(ਅ) ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।"

"ਧਾਰਾ 38 ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਧਾਰਾ 39 ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ, -

(ੳ) * * * *

(ਅ) * * * *

(ੲ) ਜੇਕਰ ਡਿਕਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

"ਧਾਰਾ 150 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹੀ ਕਰਤੱਵ ਨਿਭਾਏਗੀ ਜੋ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿੱਥੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਸਬ-ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਇਸਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸੁਨਾਮ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 37 (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਨਾਮ ਅਦਾਲਤ *ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ* ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੰਗਰੂਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੁਨਾਮ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 150 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੁਨਾਮ ਅਦਾਲਤ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ *ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ* ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਗਰੂਰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗਰੂਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 37 ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 150, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ।

ਧਾਰਾ 37, 38 ਅਤੇ 39 ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ "ਅਦਾਲਤ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, *ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ* ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ (ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ) ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 37 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਗਿਆ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 39 ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਹੁਣ *ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ* ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 38 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋ ਪੜਾਅ ਹਨ, (ੳ) ਅਮਲ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ (ਅ) ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੜਾਅ (ੳ) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਪੜਾਅ (ਅ) ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਸੰਗਰੂਰ ਅਦਾਲਤ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਇਸ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਗਰੂਰ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਇਹ *ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ* ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ *ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ* ਲਈ ਸੁਨਾਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 37(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਅੰਤਰ ਸਿੰਧ ਦੀ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਰਾਇਣਦਾਸ ਹਸਰਾਜਮਲ ਬਨਾਮ ਸੈਨਦਾਦ ((1) A.I.R. 1944 Sind 173.) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਨਿਆਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 37, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ, ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਵਾਪਿਸ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 38, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 37, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ "ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ" ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਕਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 38, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦੀ। ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ-37, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਅਦਾਲਤ ਜਿਸਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਪਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ, ਜਦੋਂ ਸੁੱਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉੱਤੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਰਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਇਸ ਭੇਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਚਕਰਵਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿਯਨਾਥ ਬੰਦੋਪਾਧਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ((1) A.I.R. 1931 Cal. 312.) ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਖਰਜੀ ਜੇ ਨੇ ਮਸਰਬ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਦੇਬਨਾਥ ਮਾਲੀ ਉਰਫ ਅਬੂ ਮਾਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ((2) A.I.R. 1942 Cal. 321.) ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਛੇਟ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅੰਤਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਅਮੂਰਤ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲੀ ਅਮਲ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਆਉਣਾ ਹੈ (judgment-debtor) ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਮਿਲੇਗਾ, ਜਾਂ ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 37 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 37 "ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ" ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ

ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 37 (ਬੀ) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਉੱਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਅਰਥ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮੰਨਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਗਰੂਰ ਅਦਾਲਤ *ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ* ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੁਨਾਮ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 37 (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁਨਾਮ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਸਿੰਧ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਬਾਦਲਾਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ *ਲਚਮੈਨ ਪੁੰਡੇਰ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਸ਼ੀਏ ਅਤੇ ਹੋਰ* ((1) I.L.R. 6 Cal. 513.) ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਦੋਵੇਂ *ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ* ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। *ਉਦਿਤ ਨਰਾਇਣ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਮਥੁਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ* ((2) I.L.R. 35 Cal. 974.) ਵਿੱਚ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਮੁਜ਼ੱਫਰਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਦਰਭੰਗਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਜ਼ੱਫਰਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਰਭੰਗਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। *ਮਸਰਬ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਦੇਬਨਾਥ ਮਾਲੀ ਉਰਫ ਅਬੂ ਮਾਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ* ((3) A.I.R. 1942 Cal. 321.) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸ਼ੋਰਗੰਜ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਨਸਿਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੂਜੇ ਮੁਨਸਿਫ਼ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਦੂਜੇ ਮੁਨਸਿਫ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ *ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ* ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਮੁਨਸਿਫ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪਹਿਲੇ ਮੁਨਸਿਫ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਮੁਨਸਿਫ਼ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਪਹਿਲੇ ਮੁਨਸਿਫ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। *ਰਾਜਾ ਜਗਨਨਾਥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਓਨੰਦਨ ਸਹਾਏ* ((I) A.I.R. 1921 Pat. 152.) ਵਿੱਚ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਗਯਾ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਸਬ-ਜੱਜ, ਤੀਸਰੀ ਅਦਾਲਤ, ਗਯਾ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰਾ

ਕਾਰਵਾਈ ਸੌਂਪੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸੀ, ਸਥਿਤ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਸਬ-ਜੱਜ ਕੋਲ *ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ* ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਤੀਜੇ ਸਬ-ਜੱਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 37 (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਤੀਜੇ ਉਪ-ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 150, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਖਰਕਾਰ ਡਿਕਰੀ ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੁੱਧ ਉਪਚਾਰਿਕਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਰਜ਼ੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇਕਰ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਸੰਗਰੂਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਨਾਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ- ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗਰੂਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੁਨਾਮ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਰੂਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣਾ ਬੇਕਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 37 (ਬੀ) ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ *ਮੇਰਲਾ ਰਮੰਨਾ ਬਨਾਮ ਨੱਲਾਪਰਾਜੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* ((1) A.I.R. 1956 S.C. 87.) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ -

"ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦੀ ਹੈ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਧਾਰਾ 37 (ਬੀ) ਦੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, *ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ* ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 37 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਵਿਆਖਿਆ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 37 "ਅਦਾਲਤ ਜਿਸਨੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਰਥ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਸੁਨਾਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ *ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ* ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ

ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਨਾਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਆਪ ਹੀ ਚੁੱਕਣ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ